

Excepio sua non interefit, vide verb. *Exceptiones inter.*
Exceptiones prejudiciales, vide verb. *Prajudiciale.*

EXCUSSIO.

Excusio legitime facta censetur, licet non sit facta de bonis extra territorium, t. 3. d. 18. n. 2.
Reus habens domicilium extra locum judicii, & ab illo absens, excutiens non est, ut possit agi contra fideiussorem, ib.
Quamvis idoneus in suo domicilio, ib.
Res extra locum judicii excutienda non sunt, ib.

EXECUTIO.

Executio retardari debet objecta falsitate instrumenti, maxime si sit opposita criminaliter, & quare, t. 2. d. 6. numer. 13.
Executor merus potest cognoscere de exceptione falsitatis, & ex illa impedita executionem, etiam si opponatur post sententiam, ib. n. 29.
Executionem paratam de jure Castellæ habent non solum sententia transacta in rem judicata, sed etiam.
Instrumenta publica.
Arbitrorum lauda.
Transactio.
Confessiones.
Chirographa recognita, & alia, de quibus remissive, t. 2. d. 8. n. 2.
In ea an, & quo tempore requiratur citatio de jure Castellæ pro facienda executione, illaque vendenda, ib. n. 3.
Et vide verb. *Citatio.*
Executio si non rite facta sit, bona executio non restituntur debitori, nisi solvat quod confiat debere, sed postunt retinerti virtute hypotheca, ib. n. 4. & n. 5.
Et quomodo tunc formanda sit sententia, ib. n. 3. Et quid servare debeant Judices superiores in gradu appellationis, ibid. n. 8.
Executio, aut captaura personæ facta ob debitum non servato juris ordine, non est retractanda, quando in contingenenti potest constare, aut confit, illum esse verum debitorum, ib. n. 6.
Executionem paratam de jure Neapolitanum habent sententia transacta in rem judicata, ut etiam est de jure communis, ib. n. 12.
Obligatio contracta favore Fisci, ib.
Obligatio stipulata penes acta M. C. V. debet tamen ea incassari penes acta, ib.
Sententia S. R. Cons. etiam si ab ea sit reclamatum, & quare, ibid.
Sententia R. Camerae Summaria etiam si ab ea fuerit appellatum, vel reclamatum, ib.
Significatoria expedita contra debitores Universitatim, ib. num. 27.
Sententia sindicatus quoad pecuniam pecuniariam, ib.
Instrumenta publica, & guarentigia, ib. n. 28.
Executionem retrahit, si retrahatur sententia exequibilis, ibid. n. 17.
Non tamen de facto, & incontinenti, sed quomodo intellegitur, ibid. n. 22.
Executione postquam semel habitu effectum, videtur extincta via executiva, & per consequens erit procedendum via ordinaria, ib. n. 18.
Et vide verb. *Exsuffare*, & verb. *Via executiva.*
Executione sententia prolatæ ad beneficium fideicommissarii prætentendi, rem fideicommissum subjectam, quam nullus possidet ad se pertinere, qua forma facienda sit, & quomodo & quando eam aliquis possidet, vel cum condemnatus restituere eam non potest, t. 3. d. 1. n. 3. & 4.
Et vide verb. *Possesso.*
Executionis in formam substantialis ordo relatus in l. à *Divo Pro. §. in venditione, ff. de rei judic. quoad captionem, & venditionem pignorum, ut ejus omisso eam vitiet, vel ne, ib. n. 11.*
Facta ordine prætermisso, ubi proceditur sola facti veritate inscripta non est revocanda, ib.
Executione quod possit fieri in bonis debitoris eo non citato, neque auditio, non valet pactum, ib. n. 24.
Executione sententia habentis paratam executionem quo ordine, & modo fiat in S. C. & aliis Tribunalibus Regni Neapol. ib. n. 25.
Quomodo si fiat virtute instrumenti publici, & guarentigii, ac vigore pacti, ib. n. 26.
Quomodo fiat in Regno Castellæ, ib. n. 27.
Qua solemnitas, & ordine fiat cum intentiarum via liquidationis ex instrumento publico, ib. n. 26.
Executione facta in pecunia quomodo perficienda sit, t. 3. disp. 2. a. n. 1.
Executione obligationis ad factum quomodo sit facienda, t. 3. d. 3. a. n. 1. & a. n. 26.
Et vide verb. *Obligatio*, & verb. *Obligatus.*
Quomodo sit facienda adversus plures hæredes defuncti, ib. num. 32.
Executione non competit pro interesse, quod non est liquidum, vel non expressum in instrumento, & an tunc com-

perat executio pro vera facti astimatione, ibid. n. 34. & seq.

Executione sententia obtinetis autoritatem rei judicata, quia appellatio sit deferta, quomodo sit concedenda, & in opportunitate declarari, appellatiōnē defertam, vel possit concedi, tali declaratione non facta, ib. n. 47.
Non datum contra non citatum, t. 3. d. 6. n. 2.
Executione locum habet adversus tertium, qui rem habet a debito deposito, vel commodato, ib.
Potest fieri in nominibus debitorum, seu adversus debitores debitorum, ib.
Executione ut fiat cum proceditur in via executiva, non requirit sententia nova, ib. n. 18.
Executione pro capitali societatis, vel administrationis utrum possit fieri ante redditam administrationem, t. 3. d. 7. à num. 1.
Executione liquidi non retardatur propter illiquidum, ibid. num. 3.
Executione prohibetur contra hæredes, & cognatos inquietare non licet intra novem dies à morte defuncti, & quare, t. 3. d. 9. n. 8.
Locum quando habeat, vel ne adversus hæredem intrâ tempus consciendi inventarium, quod quantum sit, explicatur, ib. n. 9. & 10.
An, & quando locum habeat adversus tertium possit fieri, t. 3. d. 11. a. n. 1.
Et vide verb. *Litigiosas*, verb. *Sententia*, verb. *Tertius possessor.*
Executione sententia, vel instrumento coepit contra principalem habet locum contra tertium possit fieri, re effecta litigiosa, vel alienata in fraudem executionis, ib.
Et vide verb. *Litigiosas*, verb. *Sententia.*
Item si instrumento contractus adjiciatur pactum de re aliqua non alienanda, & adjiciatur hypotheca specialis, & quare, ib. n. 3.
Executione an, & quando impedita concurrentibus duobus creditoribus super pignore, sed illud venditur emptori cum onere solvendi debitum anterius priori creditori, & reliquum pretium convertendi in rem judicatam, t. 3. d. 12. n. 12. & a. n. 15.
Eam non retardat quæstio pignoris, ib.
Executionem an, & quando impedita hæres debitoris cum beneficio inventarii, qui se opponit executioni tamquam creditor, t. 3. d. 13. a. n. 2.
Et vide verb. *Esse.*
Executione, & venditio bonorum debitoris fieri non potest pro quantitate, quæ sit illiquidum, t. 3. d. 15. n. 1.
Executione liquidi an, & quando retardetur ex illiquidum promissio simul cum liquido, vel per exceptionem illiquidum antequam fiat liquidatio integra, & quid si debitor præfet cautionem, vel faciat depositum pro illiquidum, ibidem & n. 2. 3. & 4.
Et vide verb. *Creditor.*
Executionem an impedit allegatio nullitatis, t. 3. disp. 16. à num. 1.
Et an impedit restitutio in integrum, ib.
Et vide verb. *Nullitas*, & verb. *Restitutio in integrum.*
Executione, & captura pignorum virtute cuiuslibet instrumenti in Castella fit sine citatione rei, ib. n. 2.
Executione an dicatur coepit expedito mandato de parente, ib. n. 32.
Quando dicatur coepit, vel perfecta, ib.
Executionis ad venditionem quando procedi possit, non obstante restitutione integræ pœna, ib. n. 34.
Executor sententia, an Judex, qui eam protulit, cognoscere debet de exceptionibus oppositis adversus sententiam, t. 3. d. 17. n. 1. & a. n. 10.
Executione sententia ex mandato, commissione, vel resumptione alterius Judicij quidam sunt meri, quidam mixti, ib. n. 9.
Qui dicatur merus, & qui mixtus, ib.
Meritus executor nullas exceptions contra executionem sententia admittere debet, neque de illis cognoscere potest, aut pronunciare, ib. n. 10.
Quando tamen prolixi, ib. remissive.
Quæ vero admitti, & proponi possint coram mixto execute, ib. a. n. 11.
Et vide verb. *Index requisitus*, verb. *Tertius possessor an, & quando.*
Executori, & Judicii requisito conceditur, ut possit decidere controvertantem iuram super pignore capto in causam judicati, ib. n. 20.
Executione in publico stipendio, vel salario Officialis, vel Militis, Doctoris actu legendis, fieri non potest, nisi in subsidium deficitibus alias bonis, t. 3. d. 18. n. 1.
Nec in redditibus beneficiorum, vel feudorum, ib.
Quando tamen dicantur deficere alia bona in quibus fiat executione, ib. n. 2.

Executione cum sit in subsidium in salario, vel stipendio Officialis, Militis, Doctoris actu legendis, vel in redditibus beneficii, & feudorum, quanta pars relinqui debet executo pro alimentis, & quare relinquitur, ib. n. 3.
Et quid in hac taxatione animadvertisse sit, ib. n. 4.
Executione in bonis dotalibus uxoris, & in eorum fructibus an & quando fieri possit pro debito viri, t. 3. d. 19. a. n. 1.

An,

An, & quatenus potest fieri pro debito contracto ante matrimonium, ib. n. 2.

Et quid respectu fructuum dotis, ib. n. 3. & 4.

Quatenus possit fieri pro debito viri contracto constante matrimonio, ib. n. 5.

Si debito sit contractum ex causa male administrationis Primitus potest fieri in bonis dotalibus, non in extraditalibus, ib. n. 6. & 7.

Si sit contractum pro substinentis oneribus matrimonii, uxori, & liberis, ib. n. 8.

Executione in bonis dotalibus fieri potest pro debito uxoris contracto ante matrimonium in subsidium, & in defectum aliorum bonorum extraditalium, aut paraphernalium, ib. n. 9. & 10. & n. 15.

Et quid si contracta tantum sit actio personalis, & postea derit omnia bona sua, quomodo contra maritum sit agendum, ibidem.

Equi quomodo confundatur, ib.

Non potest fieri in fructibus rerum dotalium, & quare, ib. num. 11.

Potest tamen fieri in bonis paraphernalibus, ib. n. 12.

Executione in bonis matricti fieri non debet, nec contra, ibid. num. 11.

Non potest fieri in bonis dotalibus, aut eorum fructibus pro debito uxoris legitimè contracto constante matrimonio, ibid. num. 18.

Etiam si debitum sit ex delicto per uxorem perpetrato constante matrimonio, ib. n. 16.

Nisi sit delictum ex quinque, de quibus, ib. n. 17.

Limita secunda de jure Castellæ, juxta quod pro quolibet delicto uxoris sit executio in bonis dotalibus, & eorum fructibus, ib. n. 18.

Executione in rebus dotalibus an, & quando, & pro qua parte fiat pro debito communis mariti, & uxoris, ib. n. 19. & 21.

Non potest pro debito communis fieri, neque in fructibus bonorum dotalium, & quare, ib. n. 20.

Fallit in Provinciis ubi contrahitur inter virum, & uxorem societas lucorum, aut bonorum quæsitorum constante matrimonio, ib. n. 22.

Cartera, vide verb. *Uxor.*

Executione contra filium, vel contra patrem fieri non potest in jure, quod habet, ut alatur à patre, vel pater à filio, t. 3. d. 20. n. 1. & n. 4.

Et vide verb. *Alimentorum jus.*

Executione condemnationis fieri non potest in vita patris in legitima debita à patre filio, ib. n. 5.

Fieri an possit in bonis filii, quorum usufructus ad patrem pertinet pro condemnatione filio facta, aut ejus obligacionem, ibid. n. 6.

Executione in bonis fideicommissi, aut majoratus quomodo fieri possit, ib. n. 8.

Executione facta, & vendita an, & quando recuperari possit à debitor, plures causas proponuntur, t. 3. d. 24. à n. 1. 7. & 10. & n. 11. ib.

Quid si solvat debitor cum expensis, & intereste, & infra quod tempus id agere debeat, ib. n. 3. & n. 7.

Recuperatur, si ita statuto, vel consuetudine statuarunt, & observantur, ib. n. 5. ubi referuntur consuetudines Siciliae ultra Farum, Venetiarum, Pedemontium.

Quid de jure Regni Castellæ, ib. n. 6.

An restitutio mandari possit à Judicibus inferioribus, ibid. num. 8.

Et an, & quando sit facienda cum fructibus, ib. n. 9.

Quid si vendita fideifluidi, vel secundo creditori, vide verb. *Creditor*, verb. *Fideifluidus*.

Vendita mere extraneo si appellatum sit, seu reclamatum à sententia, cuius virtute fuit facta, vel mandata executio, & in instantia appellationis, vel reclamacionis sit revocata sententia executio, an, & quando restitutio una cum fructibus, vel pretium, ib. n. 11. & n. 14.

Et quid si bona executio fuerit minoris, cuius interstitio potius habere corpora, quam pecuniam, & si fuerit restitutus adversus sententiam, ib. n. 16.

Vel cum pignora executa vendita sint tertio emente mala fide, vel cum laffone enormissima ultra dimidium, aut sextam justi pretii, & non servatis solemnitatibus in executione, ib. n. 17.

An, & quando cogitat creditorum annui redditus, cui solvit ad cedendum sibi iura sua, vel ad patientiam redemptionem, dissolutionem, & extinctiones redditus, juxta obligacionem sui contractus, ib. n. 26.

An compellat si habeat jus luendi à debitore cessum, ibid. à n. 42.

Quia pecunia sua liberavit debitorem census habet contra ipsum actionem negotiorum gettorum, non tamen ad totam summan simili recuperandum, sed dumtaxat particularium, & commodis intervallis, ita ut ea getto non oneret debitorem, sed potius illum competenter relevet, ib.

EXEMPLUM.

Exempla sequenda non sunt, nisi bona, iisque sana ratio anteponenda est, t. 2. d. 3. n. 23.

EXHIBITIO.

Exhibere librum vitiosum, & non solemniter confectum, & illum non exhibere parest, t. 2. d. 7. n. 17.

EXPENSÆ.

Expenses qui fecit pro capiendo delinquente, & eo puniendo, potest illas à fisco recuperare, quasi ejus negotium utiliter geritur, & onus eius subierit, t. 2. d. 1. n. 29.

Expenses funerariae, & in quo differant in causa publica, quan habent ab imperiis, quas Fiscus facit pro capiendo, & puniendo maleficos, & delinquentes, ib. n. 30.

Expenses funeris, & infirmitatis non incumbunt nisi patrimonio, & ab eo solo agnosci debent, & quia ratione impeniens pro illis præferat ceteris creditoribus, ib. & vide verb. *Habere agnoscer debet.*

Expenses utiles quæ sunt, in quas pecunia publica eroganda sit, t. 3. d. 6. n. 10.

Expenses facta in beneficium bonorum debitorum prius, & antea omnia sunt deducenda, t. 3. d. 32. n. 1.

Ipsa jure minuunt patrimonium, sicut expenses necessarie factæ in rebus dotalibus minuunt dotem, ib. n. 2.

Factæ licitationis gratia per creditores deducuntur ex pretio bonorum debitorum venditorum, ib. n. 4.

Expenses, vide verb. *Creditor*, verb. *Fiscus*, verb. *Fructus*.

EXPLICITUM.

Explicitum, vide verb. *Expressum*.

EXTENSIO.

Extensio fieri non potest stante statuto, quod statuta debeant servari ad literam, quia causis extensis non comprehenduntur sub litera, neque legi potest, sed intellectu, & discursu percipitur, t. 3. d. 5. n. 21.

Extensio materia de uno casu ad alterum est conjecturalis, brocardica, & dubia, in qua nihil certum definiti potest, ibid. n. 21.

Extensio ad casum similem non sit in exorbitantibus à jure communis propter identitatem rationis, t. 3. d. 28. n. 16.

Extraneo solventi pro debito potest creditor, si velit, actiones cedere, non tamen cogituri, & quis dicatur ad id extraneus, t. 3. d. 35. n. 4.

Extraneo potest solvere pro debito, ut ipsum liberet, etiam invitum, & reluctantem, ib. n. 7.

Et quid agere possit, si creditor recusat pecuniam accipere, ibid.

INDEX.

FACTUM.

Facta per rerum naturam sunt certa, quamvis apud nos sint incerta, t. 2. d. 1. n. 44.

Facta antiqua, & ea, quæ hominum memoriam excedunt plene probantur per solam famam, & quare, t. 2. d. 3. n. 9.

Probantur per testes de auditu, ib.

Factum quid sit iniipientem non est, sed quid fieri debeat, ibidem n. 23.

Facta non prasumuntur nisi prohibentur, t. 3. d. 8. f. 1. n. 9.

Factum incontinenti quid dicatur, & per dictiōnēm, incontinenti, quod temporis spatiū significetur, vide verbo *Incontinenti*.

FACULTAS.

Facultas solutionis, vide verb. *Solutionis facultas*.

FALSITAS.

Falsitas donationis, instrumenti, vel testamenti si opponatur agenti ex illis, erit prius cognoscenda uti prejudicialis, t. 2. d. 6. n. 7.

Falsitas instrumenti producti in causa civili si objiciatur accusato auctore, erit supercedendum in causa civili, & prosequenda causa falsitatis antequam in civili procedatur, ib. num. 13.

Idem si accusentur testes de falso, vel subornatione, ib. n. 14.

Falsitas testimoni, & instrumenti, vide verb. *Accusatio*, verb. *Causa*, verb. *Executio*, verb. *Executor*, verb. *Sententia*, verb. *Testes falsos*.

Falsitas criminis objecto contra testes, & producentem illos, an faciat supersederi in executione sententia condemnatoria, ibid. n. 29.

Sed quando opponi debeat, ad finem ut supersederi debeat, ibidem.

Eam calumniosè non proponere est evidens, si de illa clarè, & aperte constet, ibid.

Falsitas, vide verb. *Calumpnia*, & *falsitas prasumuntur*.

FAMA.

Fama bona præfert rei familiaris, t. 2. d. 3. n. 4.

Eius laesio deterior eff furto, ibid.

Fama per vocem, & vulgaris existimationis investigari solent, præfert in causa modici præjudicium contra tertios omnia, quæ possunt ad notorietatem pervenire, ib. num. 8.

Fama qualis esse debeat, & quomodo probetur, ib. n. 11.

Difert à vano rumore, ibid.

Ea attendenda est, sed vanæ voces populi non sunt audiendæ, ibidem.

Fama integritas comprobata per plures testes fide dignos non lœdiū ex detractione unius vel alterius falsi testis, & calumniatoris, ib. n. 35.

Fama bona, & integræ opinionis vir qui est existimandus, ibid.

Fama, verb. *Falsa antiqua*, verb. *Testis de fama publica*.

FAMILIA.

Familiarum dignitas, & honor ut conservetur publice intercessit, t. 3. d. 23. n. 70.

Ut id consequtatur nullum efficacius remedium est, quam fonda conservari libera, & tutæ a creditorum molestia, ib.

FAMULUS.

Famuli debitoris necessarii ad ejus servitum an præferantur in concursu creditoribus anterioribus ejus, cui inservient, t. 3. d. 29. n. 12.

Et vide verb. *Creditor*.

Comprehenduntur sub appellatione alimentorum; & qui alimento tenetur præstare, præstat etiam famulos, & eis dare salarium, & alimenta, ib. n. 14.

Salaria, & expensæ famulorum consentur onera fructuum Ecclesiæ vacantis, ut quicunque prætendant, aut se esse sufficiet, ib. aut quovis modo fructus ad se pertinere, debet primum illas expensas deducere, & solvere, ut res dum censeantur esse fructus, ib. n. 16.

Gaudens eodem privilegio prælationis in concursu creditorum, quo alimenta, ib. n. 17.

De jure Castellæ salarium famulorum præscribitur spatio triunctorum, numerandorum ad recessu dominorum, & deinceps quando peti possit, ib. n. 18.

FAVOR.

Favor unius, quod est introductum, non debet in ejus damnum converti, t. 2. d. 8. n. 24.

Favor pro se introducto quilibet potest renunciare, tit. 3. d. 14. n. 15.

FEDERICUS.

Federicus Martini laudatur, t. 3. d. 8. f. 6. n. 104.

FERDINANDUS.

Don Ferdinandus Carrillo Eques Ordinis Sancti Jacobi, Praeses primus Regii patrimonii, & simul deinde Praeses supremi Indiarum Confilii recolitur, & laudatur, t. 2. d. 3. n. 5. & t. 3. d. 11. n. 6.

D. Fernandus Matute laudatur, t. 2. d. 3. n. 19.

FEUDUM.

Feudi venditio non solum est prohibita, sed pignoris obligatio, quæ est species alienationis, t. 3. d. 23. n. 8.

Feudi hypotheca contracta sub conditione evictionis resolvi-

tur, si antequam evictio contingat feudum devolutum si ad Regiam Curiam ob lineam finitam, ib. n. 11. & 14. n. 19. & 29.

Et vide verb. *Conditione*.

Feudum antiquum si devolvatur ad dominum, & de eo alter investiatur, dicitur novum, non antiquum, ib. n. 14.

Eius ad unitatem, & individuationem magis attenditur unitas investitura, quam rei feudal, & quare, ib.

Feudi obligatio stat pro evictione sub conditione assensus, vel eo reservato, & antequam assensus sequatur, feudum validè alienetur in tertium, assensus postea imputatur non operatur in præjudicium tertii, in quem feudum est alienatum, neque retrotrahitur ad diem contractus, ib. n. 18.

Et quare, ib. n. 21.

Eius venditor si moriatur ante imputatum assensum, si postquam succedit in eo filius, vel agnatus imputetur assensum, non retrotrahitur in præjudicium successoris, ib.

Eius alienatio pura sine assensu non valet, an tamen contractus sit omnino nullus, quoique, & cuius respectu, ib. n. 22. & n. 23.

Non est prohibita, sed est valida, si fiat sub conditione assensu, ib. & n. 23.

Pendente tamen conditione contractus quomodo valeat contrahentes obligare, ib.

Feudum alienans pure potest alienationem revocare in Regno ante imputatum assensum, ib. n. 23.

Feudum per devolutionem extinguitur, consolidato utili domino cum directo, ib. n. 27.

Eius mutatio contingens ob devolutionem non provenit à voluntate debitoris, sed à necessitate, & extrinseca fortuna, præter ejus voluntatem, ib. n. 28.

Feudum cum devolvitur ad dominum directum non iure domini directi, sed ex titulo, ex quo potest succedere quicumque dominus non esset, onus, & hypotheca contracta per feudatarium durat, ib. n. 30.

Feudi inter pignorationem, & venditionem quæ sit differencia, ib. n. 33.

Si sit venditum cum assensu domini directi, venditio firma manet, quantumvis succedit casus ob quem feudum à primo venditore ad Regiam Curiam devolveretur, quia non attenditur persona venditoris, sed novi emptoris, ib.

Feudorum circa alienationem ius quod viget non sicut semper uniforme, antiquis fictum nunc magis, nunc minus ea ahenare, etiam sine assensu, ib. n. 34.

Quando licuit sine assensu in illis imponere servitum, & hypothecam, ita ut vassallo solum præjudicaret, donec feudum retineret, non domino feudo devoluto, ib.

Nunc hypotheca super eo sine assensu non contrahitur, ib. & n. 53.

Quibus in Provinciis licet vassallo constitueri servitum, aut hypothecam super feudo, ib.

Feudi dominus directus, cuius assensus in obligatione requiritur, potest sibi præjudicare, & iis, quæ introducta sunt in ejus favorem, renunciare, ib. n. 36.

Quando præsumatur sibi præjudicare, ib. n. 50.

An præsto assensu obligatio feudi confatur voluntis manere obligatus ad debita sui vasall, ib. & n. 37.

Feudi dominus in obligatione, & conditione feudorum debet contentire, ut actus valeat, & ut iussum remittat, ib. n. 42.

Contentiendo in uno non consentit in alio, ib.

Feudi per devolutionem mutatur status rei, ib. n. 48.

Feudi venditionis contractus a contractu hypothecæ in quo differat, ib. n. 55.

Feudo devoluto ad Regium Fiscum ob lineam finitam quare debita contracta cum assensu solvi non debeant, ib. n. 68.

Feudi dominus super feudo præfert omnibus creditoribus feudatarii, t. 3. disp. 28. n. 22.

Feudum, vide verb. *Emphyteus*.

Feudi possessor potest pro sua vita, vide verb. *Fructus*.

FICHTI.

Fictio translativa requirit extrema habilia utroque tempore, scilicet, à quo, & ad quod, quorum si aliquod deficit, fictio non procedit, tit. 3. disp. 23. n. 12.

In extremo à quo requirit habilitatem in essentia, & in actu, quamvis in extremo ad quod sufficiat in potentia, ib.

Desideratur tamen habilitas tam respectu rei, quam personæ, in qua debet fundari obligatio, ib.

FIDEICOMMISSUM.

Fideicommissum cedi non potest in alium, quam in vocatum, cedi tamen potest, & exequi commoditas ususfructus ipsius, tit. 3. disp. 20. n. 8.

Fideicommissum bona subiecta tamquam alienari prohibita vendi non possunt a creditoribus fideicommissarii, tit. 3. disp. 25. n. 18.

Fideicommissarius ex quo tempore habeat hypothecam in bonis fideicommissi subiecta, tit. 3. disp. 30. n. 37.

Et vide verb. *Hypotheca*.

Est creditor heredis ex causa lucrativa, ib. n. 38.

Fideicommissarius conditionalis, vide verb. *Alienatione rei per conditionale fideicommissum, sibi relata alienans*.

Fideicommissarius potest pro sua vita, vide verb. *Fructus*.

FIDE-

INDEX.

217

FIDEJUSSIO.

Fidejussio de saneamiento, quæ contineat, tit. 3. disp. 1. numer. 27.

Fidejubens pro alio potest pro subeundo onere fidejussionis, cui sponte se subiecti premium convenit accipere, tit. 3. disp. 8. sect. 3. n. 25.

Fidejussio requisita in præventione est de forma præventionis & an vieti præventionem, si non præstetur, quia non pertinet, tit. 3. disp. 14. n. 13. & 14.

Præstata an duret etiam pro secunda instantia, vel solùm pro prima, & quomodo concepi debet, ut duret, ibidem n. 21.

Fidejussio non est solutio, t. 3. d. 15. n. 3.

Fidejusor non subjectus jurisdictiōni illius Judicis, ad quem vocatus est, habet pro non dato, t. 3. d. 18. n. 2.

Fidejusor emens bona debitoris pro quo fidejussio quando committit dolum, & debet restituere bona vendita una cum fructib. t. 3. d. 24. n. 10.

Emens pignora rei principalis videtur magis emere juris suu

tuendi causa, quam ut dominum acquirat, ib.

Fidejusori solventi debitoris non fit cessio per credito, & quare, t. 3. d. 35. n. 11.

Potest compellere creditem ad cedendum sibi jura contra principalem debitorem, si solvat debito, vel illud depositum cum renuit, ib. n. 24.

Fidejusor non liberatur exhibendo principale, sed solvendo in Apol. n. 3.

Nisi sit fidejusor de judicio sibi, ib.

Fidejusor quando de natura negoti est de indemnitate, ut revera sunt nominatores, non potest renunciare beneficio excusacionis, eoque gaudet non obstante renunciatione, in Apolog. n. 9.

Fidejusor Magistratum an sit fidejusor indemnitis, ib.

FIDELITAS.

Fidelitas in servanda constanter veraci consistit, tit. 3. d. 3. n. 3.

FIDES.

Fides, & juramentum pars apud Deum, tit. 3. dict. 3. num. 8.

Fide obligatus ad aliquid faciendum teneri præcisè ad factum, neque liberatur solvendo interese, sicuti, & obligatus cui juramento, ib.

Fides juxta æquitatem Canonica respicit sinceritatem juris naturalis, incorruptamque fidelitatem, ib.

Bona fides non requiritur in præscriptione juris executivi, & mala non effecti, & quare, t. 3. d. 4. n. 2.

Fides hastæ publicæ non debet facile convelli, tit. 3. disp. 24. n. 14.

<div data-bbox="534 514 687 527" data-label